

Zo ontzettend dichtbij

Ik wens je dichtbij, zo ontzettend dichtbij
Met z'n tweeën, wij samen, gewoon wij
Ik wens jouw lijfje tegen mijn borst, in mijn armen
Ik zou jou, en jij zou mij verwarmen

Ik weet het zeker, het zou heel speciaal zijn
Jou bij mij te wensen voelt goed maar doet ook
ontzettend veel pijn
want een wens is namelijk nog geen werkelijkheid
en als er iets heel snel gaat, dan is het wel de tijd

Ik blijf het schrijven want mijn liefde gaat zo diep
voor jou
Zo graag zou ik willen zeggen hoeveel ik van je hou
Voor nu ben je een wens, dat is het en niet meer
Ik beloof het echt, ik schrijf je binnenkort weer

Soms ben ik in mijn droom jouw trotse mama, mijn
lieve schat
Die titel is de mooiste die ik tot nu toe had
en zal ik ook met trots dragen
als mensen mij ernaar vragen

Ik zal zeggen dat jij mijn wenskindje bent
waarvan niemand de naam nog kent
Ondertussen droom ik je zo ontzettend dichtbij
en zijn wij samen gewoon wij

Droom van Hoop

Ik ben mama van een zoontje, Noah is zijn naam
Stil kijk ik even naar hem door het glazen raam
Buiten ligt zijn speelgoed, overal
wat ik met liefde zo weer opruimen zal

Even later branden zonnestralen op mijn huid
Ik geniet ontzettend van het heerlijke geluid
van mijn kleine jongetje dat speelt met water
Soms klinkt boven alles uit zijn heerlijke geschater

Was ik nog maar zo onbevangen en nog zo klein
nog niet bewust van een wereld vol ellende en pijn
Maar plotseling huilt Noah en ik houd hem dicht
tegen me aan
Ik wil hem nog niet laten gaan

Zwetend word ik wakker, het gebeurde weer
deze droom is er nu al voor de vierde keer
Ik ben de hoop zeker nog niet verloren
dat ik ooit ook bij de club van moeders mag horen

Of het dan een jongetje is en of hij Noah heet
dat is iets wat ik natuurlijk nu nog niet weet
Stiekem hoop ik eigenlijk dat ik vaker dromen mag
En verlang ik heel erg naar die ene dag

De titel 'mama' te mogen dragen
Antwoorden te geven of juist schuldig te blijven op
alle vragen
Rondslingerend speelgoed opruimen en genieten
van een lach, zo heerlijk vrij
Een eigen kindje, want dat maakt me nog meer mij

Gedragen zijn

Herinneringen komen en beleef ik nog een keer
Gescheiden zijn is verdrietig en doet soms best nog zeer
Van vrienden naar relatie, van mét naar zónder elkaar
Zeker in het jaar wat volgde was dat behoorlijk zwaar

Hoe ik verderging nadat mijn hart in stukjes
gebroken lag
“... is bewonderenswaardig,” zeggen ze, “steeds weer
opstaan, elke dag.”
Maar ik zie het als door God gedragen en door de
mensen om me heen
want dit alles deed ik zeker niet alleen

Ja, ik was eenzaam en gekwetst en wist vaak niet
hoe ik verder moest gaan
Toen kwam er veel mooi nieuws op mijn pad,
waardoor ik overeind bleef staan
Humor is helend en door veel knuffels die ik ontving
daarbij
klonk mijn lach weer als vanouds en werd ik soms
weer oprecht blij

Op plaatsen waar ik zijn mag wie ik ben, waar dat
dan ook is
vergeet ik steeds vaker de pijn en het verdriet van gemis
Voor veel vrienden mag ik van betekenis zijn: bij
werk en kerk en kringloop
Ik ben veel verloren, maar verloor nooit mijn hoop

Als dan toch de tranen vloeien en mij brengen in een dal
als de schaduw het lijkt te winnen en ik weer even omval
dan zijn de zegeningen tóch meer dan ik beschrijven
kan met een pen
en sta ik gewoon een keer vaker op dan ik gevallen ben